

C/2024/5208

2.9.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 maja 2024 r. – Compañía de Distribución Integral Logista, SA/Administración General del Estado

(Sprawa C-348/24)

(C/2024/5208)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: Compañía de Distribución Integral Logista, SA

Druga strona postępowania: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w odniesieniu do wartości celnej art. 29 WKC ⁽¹⁾ [wspólnotowego kodeksu celnego] należy interpretować w ten sposób, że określa on jedynie metodę ustalania wartości celnej – wartości transakcyjnej, bez uszczerbku dla jakichkolwiek korekt w górę lub w dół, które miałyby być dokonane – lecz nie moment, dla którego należy dokonać tego oszacowania?
- 2) Mając na uwadze, że, dla celów art. 29 WKC, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, metoda ustalania wartości celnej na podstawie wartości transakcyjnej ma zastosowanie wówczas, gdy towary zostały sprzedane w celu wywozu do Unii Europejskiej, czy art. 29 WKC w związku z art. 112 ust. 3 WKC i art. 214 WKC należy interpretować w ten sposób, że wprowadzenie towarów do składu celnego w ramach procedury uproszczonej na podstawie art. 76 ust. 1 lit. c) WKC wiąże się z domniemaniem lub możliwością przyjęcia domniemania, że towary zostały sprzedane w celu wywozu do Unii Europejskiej? Czy na odpowiedź na powyższe pytanie może mieć wpływ okoliczność polegająca na tym, że towary te zostały dopuszczone do obrotu w następstwie zbycia towarów w czasie, gdy znajdowały się one w składzie celnym?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania zawarte w poprzednim akapicie, biorąc pod uwagę, że procedura składu celnego, jako procedura zawieszająca, nie skutkuje powstaniem długu celnego, ponieważ ma to miejsce w momencie dopuszczenia towarów do obrotu, czy art. 29 WKC, art. 112 ust. 3 WKC i art. 214 WKC można jednak interpretować w ten sposób, że momentem odniesienia dla określenia wartości celnej jest moment objęcia towarów procedurą składu celnego? Czy też przywołane przepisy należy interpretować w ten sposób, że wartość tę należy obliczać w momencie dopuszczenia towarów do obrotu, to jest w momencie powstania długu celnego, nawet jeśli towary zostały uprzednio objęte procedurą składu celnego?
- 4) Czy w przypadku systemu następujących po sobie transakcji sprzedaży art. 147 PWWKC ⁽²⁾ [przepisów w celu wykonania rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny] można interpretować w ten sposób, że sam fakt wprowadzenia towarów do składu celnego pozwala domniemywać, że sprzedaż poprzedzająca ostatnią sprzedaż, w wyniku której towary zostały wprowadzone na obszar celny, została dokonana w celu wywozu do Unii Europejskiej?
- 5) Czy, w odniesieniu do świadectw pochodzenia, art. 118 i 97k PWWKC należy interpretować w ten sposób, że przedłożenie dowodu dopuszczenia towarów do obrotu po upływie okresu dwóch lat skutkuje utratą uprawnienia do korzyści taryfowych ze względu na preferencyjne pochodzenie, pomimo tego, że świadectwo pochodzenia, na podstawie którego złożono wniosek o preferencję taryfową, zostało wykorzystane podczas poprzednich częściowych odpraw z tytułu przywozu dokonanych w przywołanym okresie dwóch lat?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1).